

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedynczego wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu kwartalnej prenumeraty. Sejmiki Powiatowe, Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach, natomiast należności za prenumeratę wpłacać należy w miejscowej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział II § 7 poz. 1). Pokwitowania Kas na wpłacone z powyższego tytułu sumy, należy składać w Starostwie celem przesłania tychże Urzędowi Wojewódzkiemu. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wyraz 30 groszy. Za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 3 złote od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 5 złotych. Należności z powyższego tytułu wpłacać należy również do miejscowych Kas Skarbowych

T r e ś ć:

15. Wyciąg z okólnika Nr. 160 Min. Spraw Wewnętrznych. Nr. I O L. 6530/26 w sprawie ograniczenia korespondencji urzędowej.

16. Wyciąg z okólnika Nr. 7 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 12.I 1927 r. O B 102 w sprawie opłat stempowych od podań i świadectw.

17. Wyciąg z okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 27 z 26.I 1927 r. Nr. OB. 156 w sprawie przesyłek pieniężnych i wartościowych zagranicę.

18. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 40 z 18 lutego 1926 r. Z. H. 838/27 w sprawie stanu sanitarnego hoteli, zajazdów, oberż, pensjonatów, restauracji i t. p.

19. Wyciąg z okólnika Nr. 46 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 22.II 1927 r. Nr. OB. 531 w sprawie opłat stempowych od wyciągów i innych świadectw, z akt stanu cywilnego.

20. Pismo Ministerstwa Pracy i Opleki Społecznej z 22 grudnia 1926 r. L. 6525 U/II w sprawie zmiany taryfy zakładu ubezpieczenia od wypadków.

21. Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego o naprawie chodników w Dubnie.

22—26. Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego w spra-

wie ustanowienia targów i jarmarków na obszarze Województwa Wołyńskiego.

27. Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego w sprawie maksymalnych norm odszkodowania za zabite zwierzęta.

28. Postanowienie Wojewody Wołyńskiego w przedmiocie ustalenia taksy za samowolne pasanie inwentarzy na cudzych gruntach.

29. Postanowienie Wojewody Wołyńskiego dotyczące cen drewna opałowego na luty, marzec i kwiecień.

30. Obwieszczenie Wojewody Wołyńskiego z 22 lutego 1927 r. w sprawie ochrony mogił oraz cmentarzy wojennych.

31. Ruch służbowy w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim i podległych Urzędach.

32. Ogłoszenie o założeniu gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych na terenie Województwa Wołyńskiego.

33. Ogłoszenie o utworzeniu gromady wiejskiej pod nazwą „Wisienki”.

34. Obwieszczenie o udzieleniu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Exequatur Honorowemu Konsulowi Generalnemu Republiki Paragwaju Eugenjuszowi O. Kutzebowi.

35. Ogłoszenia o zarejestrowanych Stowarzyszeniach.

D Z I A Ł N I E U R Z Ę D O W Y:

Ogłoszenia.

Zagubione paszporty i dokumenty

OD REDAKCJI: Przy niniejszym numerze Dziennika

Urzędowego ogłasza się obowiązującą na terenie Wołyńskiego taką za defraudację leśne, zatwierdzoną przez Okręgową Komisję Ochrony Lasów w Łucku w dniu 9 lutego 1927 roku.

15.

W Y C I Ą G

z Okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 160

z dnia 4 stycznia 1927 r. (L. OL. 6530-26)

w przedmiocie ograniczenia korespondencji urzędowej.

1) Należy dążyć przede wszystkim — w granicach prawnych i faktycznych możliwości — do załatwiania pewnych spraw bez pisemnego porozumiewania się; dotyczy to w pierwszej linii wszystkich tych komórek organizacyjnych, które wchodzi w skład jednej władzy lub urzędu.

Należy więc w jaknajszerszej mierze wykorzystywać drogę telefonicznego i ustnego porozumienia. Podkreśla się, iż porozumiewanie się telefoniczne niższej władzy z wyższą wzgl. urzędnika niższego stopnia z urzędnikiem wyższego stopnia w żadnym razie nie może uchodzić za sprzeczne z zasadami karnośći służbowej.

Szczególnie szeroki użytek z korespondencji telefonicznej należy czynić tam, gdzie rozmowy nie powodują specjalnych kosztów.

2) Wydając zarządzenia do władz podwładnych, należy żądać sprawozdań o wykonaniu jedynie w tych

wypadkach, gdy charakter sprawy tego koniecznie wymaga, a w szczególności tego, kiedy władzy, wydającej zarządzenie jest naprawdę niezbędna pozytywna wiadomość o tem, w jaki sposób zarządzenie wykonano.

Z reguły więc nie należy żądać sprawozdań pisemnych o wykonaniu zarządzeń. Powinno rozumieć się samo przez się, że każde zarządzenie zostaje wykonane przez organ podwładny. Sprawozdań żądać należy raczej wtedy, gdy zarządzenie wykonane nie zostało.

Zamiast ządania sprawozdań na piśmie, należy wzmocnić kontrolę faktyczną i obostrzyć odpowiedzialność za niewykonanie.

Tę samą zasadę należy stosować również w stosunku do gmin.

Przesyłanie podań stron do zbadania i sprawozdania należy ograniczyć do niezbędnego minimum, pozostawiając z reguły odnośnej władzy wzgl. urzędowi do uznania potrzeby wydania stosownych zarządzeń we własnym zakresie działania.

3) Specjalnie należy ograniczyć zarządzenia co do przedkładania sprawozdań periodycznych, które są dopuszczalne tylko wyjątkowo i **to za aprobatą szefa władzy, wydającej zarządzenie (Wojewody).**

4) Odstępowanie spraw innym władzom i urzędom według kompetencji powinno następować w drodze odrębnej przy obowiązkowym **przytoczeniu przepisu uzasadniającego kompetencję tego urzędu**, któremu się sprawę odstępuje.

O odstąpieniu podań, wniesionych przez osoby prywatne właściwemu urzędowi — należy je zawiadamiać, celem uniknięcia dalszej ze strony tych osób korespondencji.

5) Jako zasadę należy przyjąć, iż **załatwia się sprawę**, a nie dotyczący jej akt; sprawa zaś winna przysparzać urzędowi jaknajmniej korespondencji.

Referent musi posiadać pełną świadomość skutków, jakie w życiu ma spowodować załatwienie przez niego danej sprawy. Papier nie może mu przedstawiać rzeczy samej.

Obowiązkiem przeto referentów jest dążyć do jaknajszybszego ostatecznego załatwienia sprawy jako takiej, i unikać wszelkiej zbędnej, pośredniej korespondencji, która odwleka ostateczne załatwienie.

Jeżeli zachodzi istotna potrzeba przeprowadzenia pośredniej korespondencji np. zasięgnięcia opinii, zebrania materiału i t. p., — należy potrzebną korespondencję przeprowadzić jednorazowo i równocześnie ze wszystkimi temi urzędami, z którymi w danej sprawie osiągnięcie porozumienia jest konieczne.

6) Załatwienie sprawy winno obejmować jej całokształt i rozprawiać się ze wszystkimi jej istotnymi szczegółami, aby uniknąć potrzeby późniejszych wyjaśnień względnie uzupełnień.

Treść załatwienia winna być zwięzła, jasna i przystępna dla adresata.

7) W korespondencji należy się posługiwać wszystkimi temi środkami, które ułatwiają adresatowi odszukanie u siebie, zrozumienie i załatwienie sprawy, względnie uchylają potrzebę dalszej korespondencji — a mianowicie:

a) powoływać się na pismo adresata, podając jego datę, znak literowy i liczbę dziennika — oraz nagłówek, wskazujący „przedmiot sprawy“.

b) używać właściwych adresów w ich brzmieniu urzędowym.

c) przy wysyłaniu do kilku względnie urzędów

równobrzmiących pism, podawać zawsze na końcu pisma **rozdzielnik**, wyszczególniający urzędy, do których odnośne pisma równocześnie wysłano.

8) Należy się starać o jaknajmniejsze obciążanie władz i urzędów podwładnych. W tym celu dla uniknięcia niepotrzebnych ponagleń należy zgóry wyznaczać takie terminy w jakich załatwienie sprawy będzie w danych warunkach dla władzy otrzymującej polecenie — możliwe i wykonalne. Zakreślanie terminów zbyt krótkich zamiast przyspieszać, opóźnia załatwienie, powoduje bowiem konieczność korespondencji przedstanowczej.

9) Wszelkimi siłami należy zwalczać bardzo zastarzałe, a z gruntu błędne przekonanie, jakoby liczba „załatwionych“ spraw (numerów dziennika) stanowiła o sprawności i użyteczności urzędu i urzędnika. Tymczasem rzecz się ma wręcz przeciwnie: ideałem administracji jest wykonanie jaknajwiększej ilości zadań przy możliwie najmniejszym nakładzie pracy papierowej.

16.

W Y C I Ą G

z Okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 7

z dn. 12 stycznia 1927 r. (Nr. OB/102)

w przedmiocie opłat stemplowych od podań i świadectw.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98 p. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r., ustanawia między innymi, nowe stawki opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych.

W szczególności:

1) Podanie podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. *od pierwszego egzemplarza*, bez względu na ilość arkuszy oraz *po 50 gr.*: od każdego załącznika, tudzież od drugiego i dalszych egzemplarzy lub odpisów podania, również bez względu na ilość arkuszy, z których składa się załącznik, względnie dalszy egzemplarz lub odpis (art. 145).

2) *Świadectwo urzędowe* podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł. *bez względu na ilość arkuszy* (art. 154).

3) Za *sporządzenie* przez urząd państwowy drugiego i dalszych egzemplarzy dokumentu urzędowego, t. j. wtóropisów (duplikatów), równobrzmiących z oryginałem i zaopatrzonych w podpis równorzędny, jak również za sporządzenie przez urząd państwowy i poświadczenie bądź pełnego odpisu dokumentu urzędowego bądź wyciągu z takiego dokumentu, należy się opłata w wysokości 1 zł. *od każdej stronicy pełnej lub zaczętej* (art. 157).

4) Za *poświadczenie* przez urząd państwowy, że wtóropis, odpis lub wyciąg, sporządzony *przez stronę*, jest zgodny z pierwowpisem, należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr. *od każdej stronicy pełnej lub zaczętej* (art. 157).

5) Opłata za poświadczenie przez urząd państwowy, własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego wynosi: przy jednym podpisie 1 zł., przy dwóch podpisach 2 zł., przy trzech lub więcej 3 zł. (art. 158).

Wyjątki od powyższych przepisów zawierają art. 141, 142, 144, 146, 147, 154 (ustęp drugi), 155, 156 i 160 ustawy o opłatach stemplowych. Z wyjątków tych zasługuje zwłaszcza na uwagę przepis art. 141 p. 13, według którego ustawy o opłatach stemplowych nie stosuje się do podań w *gospodarczych*

sprawach urzędów państwowych, a więc do podań, które mają na celu bądź zawiązanie stosunku prywatno-prawnego (np. oferty), bądź wnoszone są do urzędu jako współkontrahenta w sprawie wykonywania istniejącego już stosunku prywatno-prawnego i to tak co do majątku państwowego jak i co do majątku prywatnego, pozostającego pod zarządem państwa.

Przepisy o sposobie uiszczania i o postępowaniu w razie nieuiszczenia opłat stemplowych od podań i świadectw zawierają art. 151, 152 i 161 ustawy o opłatach stemplowych oraz §§ 165—171 tudzież 177 i 178 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 713).

Wedle tych przepisów do czuwania nad prawidłowym uiszczeniem opłat stemplowych od podań obowiązani są: urzędnik biura podawczego i urzędnik załatwiający podanie. Pierwszy kasuje znaczki stemplowe, naklejone na podaniu, drugi ocenia, czy opłatę uiszczono w dostatecznej wysokości i kasuje znaczki ponownie (§ 166 rozp. wyk.). Gdy należnej opłaty nie uiszczono lub uiszczono ją w wysokości niedostatecznej, to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, poleca kancelarii, aby wezwała petenta do uiszczenia kwoty, której brakuje (§ 168 rozp. wyk.). Nadanie biegu takiemu podaniu jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych, przewidzianych w §§ 169—171 roz. wyk. Należność tytułem doręczenia wezwania według wzoru 13 za pośrednictwem poczty (ustępy drugi i trzeci § 170 rozporządzenia wykonawczego) wynosi obecnie 80 groszy, a mianowicie za list urzędowy 20 gr., polecenie 30 gr. i za receptę zwrotną 30 gr. (pozycja 1b taryfy pocztowej, ogłoszonej w n-rze 88 Dz. U. R. P. z 1926 r. pod poz. 490 oraz LL. 1 i 2 należytości dodatkowych, wymienionych w taryfie pocztowej na str. 973).

W myśl punktu 1 art. 144 ustawy o opłatach stemplowych, podania wnoszone przez urzędy państwowe *imieniem Skarbu Rzeczypospolitej*, są wolne od opłaty, w myśl punktu 3 art. 160, są wolne od opłaty świadectwa wydawane urzędowi państwowemu, żądającym świadectwa imieniem Skarbu Rzeczypospolitej.

Ponieważ ustawa w punkcie 1 art. 144 wymienia tylko Skarb Rzeczypospolitej, a nie wymienia *przedsiębiorstw państwowych*, będących odrębnymi osobami prawnymi (jak to czyni art. 120), przeto podania, wnoszone przez te przedsiębiorstwa, oraz świadectwa im wydawane, podlegają opłacie — o ile nie zachodzi przedmiotowe uwolnienie od opłaty (art. 142 oraz punkt 1 art. 160). Nawet Skarbowi Rzeczypospolitej nie jest przyznane uwolnienie od opłat za sporządzenie wtóropisu oraz za poświadczenie zgodności wtóropisu, odpisu lub wyciągu — z pierwopisem (stępowi ostatni art. 160).

Nowe przepisy o opłatach stemplowych od podań mają zastosowanie do wszelkich podań, otrzymanych począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r., przez urząd państwowy, do którego je adresowano — bez względu na datę nadania na pocztę (art. 179).

17.

W Y C I Ą Ć

z okólnika Min. Spr. Wewn. Nr. 27.

z dnia 26 stycznia 1927 r. (Nr. O B. 156)

w przedmiocie przesyłek pieniężnych i wartościowych za granicę.

Zmieniając częściowo okólnik № 99 z 1923 r. (№ Pr. 6708 z dnia 28 sierpnia 1923 r.), w części

dotyczącej przesyłek pieniężnych i wartościowych zagranicę, na podstawie porozumienia z Min. Spraw Zagranicznych oraz Min. Skarbu zarządza się, co następuje:

Wszelkie sumy pieniężne i przesyłki wartościowe, przeznaczone dla urzędów dyplomatyczno-konsularnych R. P., jak również osób prywatnych i instytucyj znajdujących się zagranicą winny być przesyłane za pośrednictwem Banku Polskiego względnie poczty (z pominięciem drogi służbowej oraz Centrali M. S. Z.).

Na żądanie urzędów dyplomatyczno-konsularnych R. P. urzędy administracyjne winny doręczać przesyłki wartościowe i sumy pieniężne przeznaczone dla osób trzecich. Urzędy dyplomatyczno-konsularne R. P. korzystać będą z pośrednictwa władz administracyjnych tylko w tych wypadkach, kiedy zachodzić będzie potrzeba dopełnienia przy doręczaniu przesyłki specjalnego zlecenia względnie formalności.

Władze administracyjne winny informować względnie pouczać osoby prywatne, starające się o wydanie dokumentów, legalizację, zebranie informacji i t. p. od władz sowieckich, iż tego rodzaju korespondencję kierować należy do urzędów konsularnych R. w Z. S. R. R. za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. — Natomiast potrzebne na ten cel pieniądze winny być przesyłane jak listy wartościowe pocztą wprost do polskiego urzędu konsularnego w Z. S. R. R. z pominięciem pośrednictwa Centrali Min. Spraw Zagranicznych oraz bez uprzedniego wyjednywania od odpowiednich władz skarbowych zezwoleń przepisanych § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 sierpnia 1926 r. (Dziennik Ustaw Nr. 86, poz. 482), pod następującymi warunkami:

1) że listy wartościowe będą adresowane do polskich urzędów zagranicznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Poselstwa i Konsulaty) na terenie Rosji Sowieckiej,

2) zawartość listu nie może przekraczać sumy 10 efektywnych papierowych dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej,

3) że list wartościowy będzie przyjęty do wysłania tylko po okazaniu w urzędzie pocztowym zaświadczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub polskiego urzędu konsularnego w Rosji Sowieckiej, przyczem adres listu nadawczego, imię i nazwisko nadawcy oraz suma stanowiąca jego zawartość winna być zgodna z treścią okazanego zaświadczenia.

Wyjątek od zasady bezpośredniego przekazywania pieniędzy i przesyłek wartościowych stanowić będą przekazy i przesyłki władz polskich, mające charakter poufny oraz przekazy i przesyłki przeznaczone dla krajów, z którymi niema obrotu bankowego lub pocztowego. Tego rodzaju przekazy i przesyłki wartościowe władz polskich należy kierować do Min. Spraw Zagranicznych które skutecznie dalszą ich przesyłkę. Do przekazów tych wówczas należy dołączyć pozwolenie odpowiedniej władzy skarbowej na uskutecznienie przesyłki za granicę.

18.

OKÓŁNIK Nr. 40.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

z dn. 18 lutego 1927 r. № ZH. 838-27

w przedmiocie stanu sanitarnego hoteli, zajazdów, oberż, pensjonatów, restauracji i t. p.

Ze względu na specjalny charakter hoteli, zajazdów, oberż i t. p. zakładów z punktu widzenia sanitarnego odnośnie możliwości szerzenia chorób zakaźnych przez podróżnych, polecam zwrócić szczególną uwagę na stosunki higieniczne rzeczonych zakładów, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23.I 1922 r. (Dz. U. Nr. 10, poz. 73) w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów, którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3.III 1926 (Dz. U. Nr. 23 poz. 142) aż do odwołania.

Dotychczasowy stan hoteli łączy często nadmierną pretensjonalność na korytarzach i pokojach z zupełnym brakiem możliwości załatwiania potrzeb naturalnych.

Jako pierwszy i pilny nakaz najelementarniejszej kultury, mający na celu natychmiastowe uzdrowienie warunków higienicznych, hoteli i t. p. zakładów, zarządzam:

1) uporządkowanie podwórz,

2) uporządkowanie ustępów i udostępnienie korzystania z nich.

ad 1. Podwórza hoteli, oberż, zajazdów i t. p. mają być pokryte twardą nawierzchnią, czysto utrzymywane, zaopatrzone w śmietnik kryty, ścieki i ustęp;

ad 2. ustępy powinny być:

a) solidnie zbudowane, tak, ażeby przy użyciu nie groziły zapadnięciem do dołu ustępowego;

b) nie powinny one być równocześnie rupiecarnią;

c) powinny one, drogą częstego szorowania sedesów i podłogi, wentylowania i odkażania, być stale utrzymywane w stanie używalności i nie zatrzuwać powietrza naokoło, a to bez względu na miejscowość, w której się znajduje dany hotel, zajazd, oberża i t. p.

Co do wyboru najodpowiedniejszego typu ustępu sposobu odkażania wydadzą właściwe władze lokalne, zależnie od istniejących warunków miejscowych, odpowiednie zarządzenia.

Jako termin do przeprowadzenia zarządzanej asenizacji ustalą dzień 1 kwietnia rb.

Wykonanie powyższych zarządzeń będę uważał jako próbiez zrozumienia przez władze administracyjne ważności zapobiegania epidemjom letnim i potrzeby zadość uczynienia najelementarniejszym wymaganiom kultury.

W razie zauważenia podczas inspekcji najmniejszych odchyień od tych zarządzeń ze szkoda dla zdrowia publicznego polecę z mocy danych mi ustawą z dn. 14. VII. 20 r. (Dz. U. Nr. 61 poz. 388) jako Naczelnemu Nadzwyczajnemu Komisarzowi do walki z epidemjami specjalnych pełnomocnictw wstrzymanie ruchu hotelu, oberży, zajazdu i t. p., względnie cofnięcie dotyczącego pozwolenia przemysłowego do czasu uczynienia zadość rzeczonym zarządzeniom.

Zwracam się do lekarzy powiatowych, ażeby specjalną uwagę poświęcili wykonaniu moich zarzą-

dzeń w sprawie poprawy warunków higienicznych hoteli, zajazdów, oberż i t. p., zaznaczając, że w razie spostrzeżenia zaniedbania wyciągnę odnośnie winnego w tym względzie organu odpowiednie konsekwencje.

Minister

(—) Sławoj Składkowski.

19.

WYCIĄG

z okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 46

z dn. 22 lutego 1927 r. Nr. OB 531

w przedmiocie opłat stemplowych od wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, p. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r. zawiera (głównie w art. 155) odmienne od dotychczasowych przepisy o opłatach stemplowych od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych).

Treść tych przepisów, jest następująca:

I. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego—opłata stemplowa wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

II. Na pozostałym obszarze państwa wysokość opłaty stemplowej zależy od odpowiedzi na pytanie: kto ponosi koszty utrzymania tego urzędu stanu cywilnego, który w przypadku poszczególnym wydaje wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych:

a) Jeżeli wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych wydaje urząd, którego kosztów utrzymania nie ponosi Skarb Państwa—w szczególności więc gdy urzędem stanu cywilnego jest urząd parafialny lub urząd gminny—opłata wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

b) Jeżeli zaś Skarb Państwa ponosi koszt utrzymania urzędu stanu cywilnego, (np. przy metrykach dla wyznań niechrześcijańskich, prowadzonych przez urzędy policji państwowej na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, przy metrykach dla bezwyznaniowych, prowadzonych przez starostwa na obszarze b. dzielnicy austriackiej), to opłata wynosi 3 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci, oprócz tej opłaty stemplowej żadna inna opłata nie ma być pobrana art. 154, ustęp przedostatni).

Wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego mogą być wydane zasadniczo tylko po uprzednim złożeniu opłaty stemplowej. Ani cel, do którego wyciąg lub świadectwo mają służyć, ani ich forma nie uzasadniają uwolnienia od opłaty stemplowej. Wyciągi krótkie (wydawane na t.zw. druczkach) podlegają opłacie (w wysokości 1 zł. względnie 3 zł. od każdego zaświadczonego faktu) na równi z wypisami pełnymi.

Jedynie wówczas, gdy osoba, która żąda wydania wyciągu lub świadectwa, jest tak dalece niezamierzona, że uiszczenie opłaty stemplowej nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego i ten stan rzeczy jest urzednikowi stanu cywilnego niewątpliwie znany, ma być wyciąg lub świadectwo wydane mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej (art. 160, punkt 1—w związku z punktem 17 artykułu 142). Urzednik stanu cywilnego ma jednak w takim razie pozostawić w swych aktach notatkę, stwierdzającą, komu i kiedy wyciąg (świadectwo) został wydany

mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej, oraz z jakich powódów urzędnik uznał petenta za ubożego (§ 176 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713). W tym celu byłoby najstosowniejsem prowadzenie wykazu wyciągów metrykalnych, wydanych bez opłaty stemplowej; rubryki tego wykazu byłyby następujące: liczba porządkowa, data, nazwisko i imię osoby, której wydano wyciąg, należna opłata, znamiona ubóstwa.

3) Opłatę stemplową uiczcza się za pomocą znaczków stemplowych, naklejonych na wydany wyciąg (świadczenie) i skasowanych pieczęcią urzędu stanu cywilnego (§ 177 rozporządzenia wykonawczego).

Podanie o wydanie wyciągu lub innego świadectwa z akt stanu cywilnego jest wolne od opłaty stemplowej. (Art. 142 punkt 25).

20.

ZARZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

w przedmiocie zmiany taryfy zakładu ubezpieczenia od wypadków.

MINISTERSTWO PRACY
I OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. 6525-26 II.

Warszawa
dnia 22 grudnia
1926 r.

Do Pana Wojewody we Lwowie.

Na mocy ust. ostatniego prg. 16 ustawy z dnia 28-go grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (aust. dz. u. p. № 1 z roku 1888) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 roku Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413, na podstawie sprawozdania Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie z r. 1925 zarządzam co następuje:

Obniżam taryfę opłat Zakładu Ubezpieczenia od wypadków w ten sposób, iż na czas od 1 lipca do 31 grudnia 1926 roku opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezpieczeństwa 0.06 zł., dla setnej procentowej klasy niebezpieczeństwa 6 zł. od każdych 100 zł. zarobku, zaś za czas od 1 stycznia 1927 r. do 31 grudnia 1927 r. opłata wynosić będzie dla pierwszej procentowej klasy niebezpieczeństwa 0.05 zł., a dla setnej procentowej klasy niebezpieczeństwa 5 zł.

Minister (—) *Dr. Jurkiewicz.*

21.

WOJEWODA WOŁYŃSKI
L. 2279.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

o naprawie chodników w Dubnie.

Na mocy postanowień § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21. III. 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12. X. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 235) zgodnie z przepisami art. 110 ustawy miejskiej rosyjskiej Im. z 1892 r. zatwierdzam uchwałę Magistratu m. Dubna z dnia 10. II. 1927 r., powziętą na podstawie art. 108 powołanej ustawy miejskiej w sprawie ułożenia i naprawy chodników w m. Dubnie i zarządzam co następuje:

Właścicieli, dzierżawców i użytkowników domów, placów, ogrodów i t. p. w mieście Dubnie wzywa się do wykonania w terminie do dn. 15 maja bieżącego roku ułożenia i naprawy chodników (trotuarów) na niżej wymienionych warunków, ustanawiających rodzaj materiału i wymiary układanych i naprawionych chodników.

1) Na następnych ulicach chodniki (trotuary) winne być ułożone z płyt betonowych: Czackiego, Farnej, gen. Aleksandrowicza (od Farnej do 9-go sierpnia) gen. Listowskiego (od Francuskiego hotelu do ul. Pocztowej) z obydwóch stron ulicy, naokoło domu p. Grinberga i przez wąską uliczkę prowadzącą z rynku do ulicy Aleksandrowicza; w tej uliczce przez całą szerokość, pozostawiając środkiem wgłębiony rowek dla ścieku wód deszczowych; ul. 9-go sierpnia (od ul. Majora Matczyńskiego do placu 3-go Maja).

Na tych ulicach chodniki (trotuary) winny być wykonane przez szerokość 2 mtr. chodnika, licząc od braku. W miejscach szerszych od 2 mtr. chodnik ma być dodatkowo zabrukowany ceglami aż do lica domu. Wjazdy do podwórzy muszą być równocześnie przebrukowane i podwyższone do do należytego poziomu chodników (trotuarów) dla odpowiedniego spadku wody deszczowej do rynsztoków.

2) Na następnych ulicach ułożyć, względnie przełożyć chodniki (trotuary) z cegieł o ile gospodarze nie zechcą ułożyć z płyt betonowych: Majora Matczyńskiego, Stara, Rybna, Czysa, Bernadyńska, Wieżenna, Panieńska, Piekarska, Zamkowa. Dwerneckiego, Pocztowa, gen. Listowskiego (od Pocztowej do Wieżennej (Panieńska) również po pod Starostwem i wzdłuż szkoły powszechnej, aż do Wydziału Powiatowego (Bazylińska, Kontorska, Szkolna, Jasna i Czerneczyna, 9-go sierpnia (od placu 3-go Maja do Zabramia) do P. K. U.

Wszystkie w punkcie 2 wymienione ulice mają mieć wybrukowane ceglami, chodniki (trotuary) przez całą szerokość chodników t. j. od lica domów lub płotów ogrodów do bruku.

3) Na Zabramiu i Surmiczach i na wszystkich przeulkach muszą być ułożone chodniki (trotuary) drewniane od 50 — 75 ctm. szerokości (zależnie od miejsca wolnego) z desek niemniej jak 1½ (półtora) cala grubości, na dębowych legarkach, wpuszczonych w ziemię na 20 ctm., a chodnik z desek musi wystawać ponad powierzchnię ziemi na 2 (dwa) ctm.

4) Istniejące chodniki betonowe i z cegieł znajdujące się w dobrym stanie mogą pozostać, lecz o ile chodnik taki (trotuar) jest niższy jak 20 ctm. ponad bruk, licząc od rynsztoka, musi być odpowiednio piaskiem podsypany i podwyższony.

5) Wszystkie chodniki (trotuary) betonowe i z cegieł muszą mieć wysokość krawężników od bruku nie mniej jak 20 ctm.

6) Powyższe roboty winny być wykonane według wskazówek Wydziału Technicznego Magistratu, który udzieli wszelkiego rodzaju informacji dotyczących sposobu, porządku i szerokości układania chodników.

7) Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z art. 138 K. K. zaś roboty układania chodników (trotuarów) zostaną wykonane przez Magistrat na ich koszt we własnym zakresie, z doliczeniem kosztów nadzoru technicznego.

8) Zarządzenie niniejsze dotyczy właścicieli, dzierżawców i użytkowników wszystkich realności

w mieście i na przedmieściach tak prywatnych jak i rządowych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Łuck, dn. 26 marca 1927 r.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

22.

ROZPORZĄDZENIE

W o j e w o d y W o ł y ń s k i e g o

w sprawie zmiany dni targowych w osadzie Maniewicz gm. Gródek pow. Kowelskiego.

Zmieniam § 1 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. L. 7672/SM, w sprawie ustanowienia targów i jarmarków w Maniewiczach, gm. Gródek, powiatu Kowelskiego i nadaje temu paragrafowi brzmienie następujące:

„Ustanawia się w Maniewiczach, gm. Gródek, pow. Kowelskiego stałe targi i jarmarki we wtorki każdego tygodnia dla handlu produktami gospodarstwa wiejskiego, przedmiotami codziennego użytku i zwierzętami domowymi”.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie tegoż poleca się p. Staroście w Kowlu.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

23.

ROZPORZĄDZENIE

W o j e w o d y W o ł y ń s k i e g o

w sprawie ustanowienia targów i jarmarków we wsi Szack pow. Lubomelskiego.

Na podstawie par. 6 i 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.III 1921 r. o organizacji Władzy Administracyjnej II Instancji (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 235) oraz art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 Rosyjskiej Ustawy o instytucjach Ziemskich (T. II Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) zarządzam co następuje:

1) Ustanawia się we wsi Szack, tejże gminy stałe targi produktami gospodarstwa wiejskiego, przedmiotami codziennego użytku i zwierząt domowych w każdą drugą środę.

2) Za korzystanie z targowicy Zarząd Gminy pobierać może opłaty targowe w wysokości ustalonej przez Radę Gminną, stosownie do art. 27 i 28 Ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747).

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

4) Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Staroście Lubomelskiemu.

5) Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 18.I 1926 r. L. 248/SM

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

Łuck, dnia 18 marca 1927 r.

24.

ROZPORZĄDZENIE

W o j e w o d y W o ł y ń s k i e g o

w sprawie zmiany dni targowych we wsi Powursk powiatu Kowelskiego.

Zmieniam § 1 rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1926 r. L. 3753/SM w sprawie ustanowienia targów i jarmarków w Powursku pow. Kowelskiego i nadaje temu paragrafowi brzmienie następujące:

„Ustanawia się we wsi Powursk, gminy Powursk stałe targi i jarmarki produktami gospodarstwa wiejskiego, przedmiotami codziennego użytku i zwierzętami domowymi co drugi poniedziałek.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie tegoż poleca się p. Staroście w Kowlu.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

Łuck, 18 marca 1927 r.

25.

ROZPORZĄDZENIE

W o j e w o d y W o ł y ń s k i e g o

w sprawie zmiany dni targowych we wsi N.-Oleksiniec pow. Krzemienieckiego.

Na podstawie par. 6 i 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21.III 1921 r. o organizacji władzy administracyjnej II Instancji (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 235) oraz art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 Rosyjskiej Ustawy o instytucjach Ziemskich (T. II Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) zmieniając częściowo rozporządzenie Wojew. Wołyńskiego z dn. 30.III 1926 r. L. 1954/SM w przedmiocie ustanowienia dni targowych we wsi Nowy Oleksiniec, gminy Stary Oleksiniec, powiatu Krzemienieckiego, — wyznaczam termin odbywania się takowych na wtorki każdego tygodnia.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Staroście Krzemienieckiemu.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

Łuck, dnia 18 marca 1927 r.

26.

ROZPORZĄDZENIE

W o j e w o d y W o ł y ń s k i e g o

w sprawie zmiany dni targów i jarmarków we wsi Kupiczowie powiatu Kowelskiego.

Na podstawie par. 6 i 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21.III 1921 r. o organizacji władzy Administracyjnej II Instancji (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 235) oraz art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 Rosyjskiej Ustawy o instytucjach Ziemskich (T. II Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) zarządzam co następuje:

1) Ustanawiam we wsi Kupiczów, powiatu Kowelskiego, stałe targi produktami gospodarstwa wiejskiego, przedmiotami codziennego użytku i zwierząt domowych, we środę każdego tygodnia.

2) Za korzystanie z targowicy Zarząd Gminy pobierać może opłaty targowe w wysokości ustalonej przez Radę Gminną stosownie do art. 27 i 28 Ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

3) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

4) Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Staroście Kowelskiemu.

5) Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 18.XII 1923 r. L. 7671/SM.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

27.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego
w sprawie maksymalnych norm odszkodowania za zabite zwierzęta.

Na zasadzie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej Instancji (Dz. Ust. Nr. 39, z 1921 r. poz. 235), Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. Urz. Nr. 39 z 1920 r. poz. 237) ustanawiam, aż do odwołania następujące normy do wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe skutkiem szczyptień zarządzonych przez te władze, a mianowicie:

1) za konie:

- a) za źrebięta do pół roku cenę do 25 zł.
- b) " " od pół roku do 1 roku " " 80 zł.
- c) " " od 1 roku do 2 lat " " 120 zł.
- d) " " od 2 lat do 3 lat " " 200 zł.
- e) za konie trzyletnie i starsze lżej-

szego typu . . . cenę do 350 zł.

f) za konie trzyletnie i starsze cięższego typu . . . " " 350 zł.

g) za konie uszlachetnione (półkrwi) z udowodnionem pochodzeniem " " 400 zł.

h) za konie szlachetne (pełnej krwi) z udowodnionem pochodzeniem " " 600 zł.

2) za muły i osły:

a) za muły " " 120 zł.

b) za osły " " 60 zł.

3) bydło rogate.

a) za cieleta do pół roku " " 50 zł.

b) za jałownik od pół roku do 1 roku " " 80 zł.

c) za " od 1 roku do 2 lat . . . " " 150 zł.

d) za buhaje, woły i krowy rasy miejscowej powyżej 2 lat . . . " " 300 zł.

e) za buhaje, woły i krowy licencjonowane powyżej 2 lat . . . " " 400 zł.

4) za owce i kozy:

a) za jagnięta i kozłeta " " 10 zł.

b) za owce i kozy " " 25 zł.

5) za trzodę chlewną:

za 1 kg. żywej wagi trzody chlewnej—do 1 zł. 50 gr.

Powyższe normy odszkodowań obowiązują od dnia 1 lutego 1927 r. i równocześnie z dniem tym tracą moc obowiązującą normy ustanowione dnia 23 grudnia 1925 r. L. 11161-Rol.

Wojewoda w z. (—) *A. Potocki*

28.

URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
L. 1068/Rol.

POSTANOWIENIE

WOJEWODY WOŁYŃSKIEGO

Łuck, dn. 11 lutego 1925 r.

w przedmiocie ustalenia taksy za samowolnie pasanie inwentarzy na cudzych gruntach.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji Władz Administracyjnych II instancji na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 1921 r. poz. 235), oraz na zasadzie art. 166 ustawy gospodarstwa wiejskiego (Tom XII cz. II Zbiór Praw Cesarstwa Rosyjskiego wydanie z 1910 r.) dotyczącego ochrony pól i lasów, ustalam niniejszym do stosowania, na czas od dnia 1-go marca 1927 r. do odwołania, na terenie Województwa Wołyńskiego niżej podane zasadnicze normy wynagrodzenia za szkody wyrządzone przez wypasy na cudzych gruntach.

L. p.	NAZWA ZWIERZĘCIA	z ł o t y c h p o l s k i c h					
		Parki, sady, ogrody warzywne, szkółki sztuczne i zagajniki leśne do 15 lat wieku	Pola obsiane, zagajniki do 1.15, łaki samosiewne przed zbiorom, łaki sztucznie obsiane cały rok	Lasy rębne z podszyciem lub wyznaczone do wyrębu w najbliższych 5 latach, zręby	Lasy rębne bez podszycia	Łaki po zbiorze siana, a dwukośne po zbiorze otawy	Ugory, pola pozbiorne, pastwiska
1	Konie powyżej 2 lat	6.00	4.50	3.00	1.50	1.00	0.50
2	Żrebięta do 2 lat	4.50	3.35	2.25	1.00	0.75	0.40
3	Bydło rogate powyżej 2 lat	6.00	4.50	3.00	1.50	1.00	0.50
4	Cieleta do 2 lat	4.50	3.35	2.25	1.00	0.75	0.40
5	Owce	4.50	3.35	2.25	1.00	0.75	0.40
6	Kozy	10.00	10.00	5.00	3.00	0.75	0.40
7	Świnie powyżej 1 miesiąca	10.00	10.00	4.50	1.50	4.50	1.00
8	Gęsi i kaczki	1.00	1.00	1.00	0.50	1.00	0.50
9	Inny drób	0.65	0.65	0.65	0.30	0.30	0.30

Norma odszkodowania za szkody wyrządzone: a) w ogrodzonej powierzchni, b) w obecności pastucha, c) w nocy i d) oraz inne, przy których udowodnioną będzie premedytacja, należy wycenić podwójnie w stosunku do zasadniczych.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej od dnia 1 marca 1927 r.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

29.

POSTANOWIENIE**Wojewody Wołyńskiego***dotyczące cen drewna opałowego na luty, marzec i kwiecień.*

Ceny drzewa opałowego, zajmowanego dla urzędów, instytucji i niezamożnej ludności w lasach województwa wołyńskiego ustanowione na miesiąc grudzień 1926 r. postanowieniem Wojewody Wołyńskiego z 1 grudnia 1926 r. L. 10957-Rol.—pozostały na miesiąc luty, marzec i kwiecień 1927 r. nie zmienione.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

30

URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI

OKR. DYREKCJA ROB. PUBL.

L. dz. R. P.-III-1422.

OBWIESZCZENIE**Wojewody Wołyńskiego**

z dn. 22 lutego 1927 r.

w sprawie ochrony mogił oraz cmentarzy wojennych.

Na podstawie art. 225 i 226 Traktatu Wersalskiego i Traktatu Ryskiego, Państwo Polskie zobowiązane jest do Ochrony, opieki i utrzymania mogił, oraz cmentarzy wojennych.

Urząd Wojewódzki Wołyński zauważył, że zdarzają się wypadki dewastowania i profanowania grobów oraz cmentarzy wojennych przez miejscową ludność, a to przez zaorywanie znajdujących się na polach grobów, przywłaszczanie postawionych na mogiłach krzyżów, uszkodzanie istniejących na cmentarzach wojennych pomników i niszczenie ogrodzeń, rozbijanie tablic kamiennych oraz wypasanie na cmentarzach bydła.

Tego rodzaju znieważanie miejsc spoczynku poległych na wojnie żołnierzy stanowi przestępstwo, a winni będą pociągani do odpowiedzialności sądowej w myśl art. 554, zaś ci, którzy sprzedają lub nabywają przedmioty wydobyte z grobu będą pociągani do odpowiedzialności z art. 592 Kod. Karn.

Wojewoda (—) *Wł. Mech.*

31.

Ruch służbowy**w Urzędzie Wojewódzkim i podległych Urzędach I instancji.****W Urzędzie Wojewódzkim:****Minister Spraw Wewnętrznych.**

Mianował:

Kańskiego Jana, podprokuratora przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu dekretem z dn. 31-I. 1927 r. Nr. OP. 1039-S-27, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku.

Zajączkowskiego Dominika, urzędnika VIII st. sł. Starostwa Iłżeckiego w VII st. sł. za jego zgodą w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim.

Urbańca Jana, pracownika kontraktowego VI gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim dekre-

tem z 21-I 1927 r. Nr. OP. 723-S-27. prowizorycznym urzędnikiem administracyjnym I kategorii w VI st. sł. Przeniósł:

Bużańskiego Mikołaja, urzędnika VII st. sł. z Urzędu Wojewódzkiego w Łucku do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Rekowskiego Bronisława, urzędnika VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie w charakterze urzędnika administracyjnego I kat. w VII st. sł. do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku.

Minister Robót Publicznych.

przeniósł:

Baraniewskiego Leona, inżyniera powiatowego w VII st. sł. kierownika państwowego Zarządu drogowego we Włodzimierzu do Urzędu Wojewódzkiego Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku.

WOJEWODA

mianował.

Inż. Nowosielskiego Felicjana, praktykanta I kat. w X st. sł. od 1-III 1927 r. urzędnikiem VIII st. sł. przyjął na służbę kontraktową.

Łochowskiego Lucjana od 1-VII 1927 r. do pełnienia obowiązków referenta dla spraw odbudowy i daniny lasowej w starostwie z Kowla z wynagrodzeniem VIII gr. uposażenia.

Malinowskiego Pawła od 1-II 1927 r. do Starostwa we Włodzimierzu z wynagrodzeniem XII gr. uposażenia.

Stombrowską Wandę od 14-II 1927 r. do Starostwa w Horochowie w XII gr. uposaż.

Ziemiańskiego Ignacego od 1-III 1927 r. do pełnienia obowiązków referenta dla spraw odbudowy i daniny lasowej w Starostwie w Horochowie z Wynagrodzeniem VIII gr. upos.

dopuszczył do służby przygotowawczej:

Wróblewską Irenę kontraktową pracown. XII gr. uposaż. w Starostwie w Lubomlu na podst. art. 12 ustawy o państw. sł. cyw. w charakterze praktykantki III kat. z płacą XII gr. uposaż.

Budziejewskiego Konstantego w charakterze praktykanta III kat. z wynagr. XII gr. uposaż. Starostwa w Horochowie.

przeniósł:

Pruszanowskiego Henryka pr. urz. X st. sł. w Starostwie w Kowlu do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku.

Skulskiego Zdzisława pracown. kontrakt. VIII gr. upos. p. o. referenta do spraw odbudowy w Starostwie Horochowie na także stanowisko do Starostwa we Włodzimierzu.

Inż. Souppera Juljusza prakt. kat. I w X st. sł. w Woł. Urz. Woj. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku do Państw. Zarz. Drogowego do pełnienia obow. kierownika tego zarządu.

Inż. Matrasia Wiktora prow. urz. VIII st. sł. w Urzędzie Woj. Woł. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku do Państwowego Zarządu Drogowego w Łucku.

Romanowskiego Jana technika drogowego w Państwowym Zarządzie drogowym w Łucku do Woł. Urz. Woj. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku. zwolnił:

Nowińskiego Kazimierza prow. urz. XI st. sł. Starostwa w Równem z dn. 31-I 1927 r. na własną prośbę.

Obsta Piotra pracown. kontr. XII gr. upos. w Starostwie w Zdobunowie z dn. 31-I 1927 r. na własną prośbę.

Sopotnicki Stanisław kontr. pracow. VIII gr. uposaż. p. o. referenta dla spraw odbudowy i daniny lasowej w Starostwie we Włodzimierzu zwolnił się z dn. 18-III 1927 r.

z marł:

W dniu 30-I 1927 r. Marszałowicz Franciszek pracownik kontraktowy p. o. referenta odbudowy i daniny lasowej w Starostwie w Kowlu.

32.

OGŁOSZENIE

o założeniu gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych na terenie Województwa Wołyńskiego.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118 r. 1924 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. № 35 1925 r. poz. 239) zostały założone gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe:

1. w **Kostopolu**, kapitał zakładowy ustalono w sumie 3000 zł. kasa może zaciągnąć zobowiązanie do pięciokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

2. z siedzibą we wsi **Skobolce** pow. Horochowskiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 10-krotnej wysokości kapitału zakładowego kasy.

3. z siedzibą w **Podboroziu**, pow. Horochowskiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w kwocie 2000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do pięciokrotnej wysokości kapitału zakładowego.

4. z siedzibą w **Wiśniowcu** pow. Krzemieckiego.

5. z siedzibą w **Szumsku** pow. Krzemienieckiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

6. z siedzibą w **m. Turzysku**, pow. Kowelskiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 5000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

7. z siedzibą w **Terczynio**, pow. Łuckiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 4000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do wysokości 20-krotnej kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

8. z siedzibą w **Połonco**, powiatu Łuckiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 6000 zł. Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 5-krotnej wysokości kapitału zakładowego kasy.

9) z siedzibą w **Niesuchoizach**, pow. Kowelskiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 złotych. Kasa może zaciągnąć zobowiązania w wysokości 15-krotnej kapitału zakładowego i zawodowego kasy.

10. z siedzibą w **Ludwipolu**, pow. Kostopolskiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 5000 kasa może zaciągnąć zobowiązania do 10-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zawodowego kasy.

33.

OGŁOSZENIE

o utworzeniu gromady wiejskiej pod nazwą „Wisienki”.

Na podstawie rozporządzenia Starosty Zdoburowskiego z dn. 6.I 1926 r. Nr. 42180/26 i 15.I b. r.

Nr. 1671 na gruntach futorów Korostowskich, gminy Chorowskiej, została utworzona gromada wiejska pod nazwą „Wisienki”. Gromada ta powstała na obszarze 252 ha i obejmuje 41 gospodarstw i 221 mieszkańców.

34.

OBWIESZCZENIE

o udzieleniu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Exequatur Honorowemu Konsulowi Generalnemu Republiki Paragwaju Eugenjuszowi O. Kutzelebowi.

Prezydent Rzeczypospolitej w dniu 10 lutego 1927 r. udzielił Honorowemu Konsulowi Generalnemu Republiki Paragwaju na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie Panu Eugenjuszowi O. Kutzelebowi Exequatur, polecając władzom państwowym polskim używać mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

35.

Ogłoszenia

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 12 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 459 stowarzyszenie pod nazwą: Rówieńskie Okręgowe Towarzystwo Rolnicze w Równem na Wołyniu z siedzibą w Równem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 1 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Woł. pod L. 458 stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo do walki z gruźlicą w Ostrogu n/Horyniem, pow. Zdoburowskiego na Wołyniu z siedzibą w Ostrogu n/Horyniem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 15 lutego 1924 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 461 stowarzyszenie pod nazwą: Związek Rzeźników żydów m. Włodzimierza we Włodzimierzu, pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą we Włodzimierzu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego o celach opieki społecznej pod Nr. 16. stowarzyszenie pod nazwą: Zarząd kierujący sprawami społecznymi i dobroczynnymi żydów w Równem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 23 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 467 stowarzyszenie pod nazwą Gemilus-Chesed w Beresteczku pow. Horochowskiego na Wołyniu z siedzibą w Beresteczku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 marca 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 471 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej we Włodzimierzu pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą we Włodzimierzu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Woj. Woł. pod L. 469 stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo Ochotniczej Straży Ogniowej w Horochowie pow. Horochowskiego na Wołyniu z siedzibą w Horochowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 470 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Porycku gminy Poryck pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą w Porycku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 23 marca 1926 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 468 stowarzyszenie pod nazwą „Gemilus Chesed” w Poczajowie pow. Krzemienieckiego na Wołyniu z siedzibą w Poczajowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 2 marca 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Woj. Woł. pod L. 466 stowarzyszenie pod nazwą Horochowska Powiatowa „Proświta” w Horochowie pow. Horochowskiego na Wołyniu z siedzibą w Horochowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 lutego 1927 roku zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 465 stowarzyszenie pod nazwą „Gemilus Chesed w Równem, pow. Rówieńskiego na Wołyniu z siedzibą w Równem.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 10 lutego r. b. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego o celach Opieki Społecznej pod Nr. 15 Stowarzyszenie Filantropijne pod nazwą: „Rzymsko-Katolickie Towarzystwo Dobroczynności z siedzibą w Radziwillowie”.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 462 stowarzyszenie pod nazwą: „Gemilus Chesed” w Kowlu na Wołyniu z siedzibą w Kowlu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 463 stowarzyszenie pod nazwą: „Gemilus Chesed” w Krzemieńcu, pow. Krzemienieckiego na Wołyniu z siedzibą w Krzemieńcu.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 lutego 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 464 stowarzyszenie pod nazwą „Gemilus Chesed” w Szumsku, pow. Krzemienieckiego na Wołyniu z siedzibą w Szumsku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 28 stycznia r. b. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego o celach opieki społecznej

pod Nr. 13 stowarzyszenie filantropijne pod nazwą „Linas Hacedek” z siedzibą w Poczajowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 28 stycznia r. b. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego o celach opieki społecznej pod Nr. 14 stowarzyszenie filantropijne pod nazwą: „Linas Hacedek” z siedzibą w Radziwillowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 21 stycznia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 461 stowarzyszenie pod nazwą Kółko Rolnicze w Łobaczówce, gminy Beresteczko, pow. Horochowskiego na Wołyniu z siedzibą w Łobaczówce.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 27 stycznia 1927 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Wojew. Woł. pod L. 455 stowarzyszenie pod nazwą Gminne Kółko i wieckie w Maciejowie, gminy Maciejów, pow. Kowelskiego na Wołyniu z siedzibą w Maciejowie.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 27 stycznia 1927 r., zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 456 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Witoldówce i Nowe Iwanicze, gminy Poryck, pow. Włodzimierskiego na Wołyniu z siedzibą w Witoldówce.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 27 stycznia 1927 r., zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod L. 457 stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie Kultury i Oświaty w Bereznem, pow. Kostopolskiego na Wołyniu z siedzibą w Bereznem.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIA.

Sołtys wsi Płyśka gminy Białozóreckiej powiatu Krzemienieckiego zagubił 26 listopada 1926 r. pieczęć sołtyską.

Sołtys wsi Ośmigowicze pow. Kowelskiego w dniu 16 sierpnia 1926 r. zagubił odznakę służbową na drodze Osmigowicze—Kowel.

Sołtys wsi Fedkowce pow. Krzemienieckiego Jakób Kamiński zagubił pieczęć z napisem: „Sołtys wsi Fedkowce”.

Sołtys wsi Lachowa gm. Poryck Dymitr Martyniuk zgubił w dn. 11 grudnia 1926 r. na drodze między Poryckiem a Lachowem, podłużną pieczęć urzędową z napisem: „Sołtys wsi Lachowa”.

Bojakowski Stanisław zam. w Olesku pow. Włodzimierskiego zgubił dn. 18 XII 1926 r. w lesie maj. Nowosiółki rewolwer „Browning” belgijski cal. 7⁶⁵ № 187767.

OGŁOSZENIE.

Lubelskiej Izby Lekarskiej o zarejestrowanych lekarzach.

Województwo Lubelskie.

Dr. Hopensztadt Szymon Wojśławice
„ Schonfeld Norbert Lublin
„ Horowitz Zofja Krzeszów
„ Gelbfisz Bajnisz Siedlce
„ Tendler Maksymilian Zalechów
„ Hajdenwurcel Aron Łosice
„ Baczyński Mieczysław Stoczek
„ Bancer Erasm Lublin

„ Czarnota Bojarski Stefan Małeczów
„ Imber Wilhelm Wisznice
„ Neyman Edmund Deblin
„ Dehnel Marjan Klimowizna
„ Rozenman Lejba Bychowa
„ Trejwisz Eugenjusz Piaski
„ Gąsior Ignacy Stoczek
„ Edelsztejn Berta Kraśnik
„ Etkin Samuel Adamów
„ Wolteger Zygmunt Sokółów
„ Wajszczuk Lucjusz Siedlce
„ Śniegocki Kazimierz Adamów
„ Rubinsztejn Józef Annopol

Województwo Wołyńskie.

Dr. Zarnowski Stefan Zurne
„ Seiden Janusz Beresteczko
„ Szomsztejn Aron Kowel
„ Dydzul Aleksander Ostróg
„ Grinberg Szymon Luboml
„ Łurje Borys Dubno
„ Dmitrjewski Leonid Wiśniowiec
„ Landau Dorota Łuck
„ Achidżanjan Grzegorz Beresteczko

Województwo Poleskie.

Dr. Tomaszunas Lucjan Pińsk
„ Rozensztejn Małka Fejga Dąbrowica
„ Łukaszewicz Edward Brześć
„ Abramowicz Bazyli Kamieniec Lit.

Zagubione paszporty i dokumenty.

Unieważnia się następujące zagubione lub skradzione dokumenty.

Aleksandrow Semen zgubił kartę pobytu wydaną przez Naczelnika I Rejonu pow. Łuckiego dn. 4.XI 1921 r.

Artemjan Borys zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dn. 1.X 1922 r. Nr. 3048.

Bagińska Janina zgubiła zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Rówieńskie dn. 16.III 1922 r. Nr. 76.

Bolotniuk Dymitry zgubił książkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem dn. 16.III 1923 r. Nr. 304.

Boczek Antoni zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie dn. 16.XII 1922 r. Nr. 103 Serja A 105051.

Burczenia Stefan zgubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Rówieńskie dn. 10.III 1922 r. Nr. 101.

Bondarezuk Mefodij zgubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej, wydane przez Naczelnika Rejonu w Ostrogu dn. 20.XI 1925 r. Nr. 1859.

Cytryn Szłoma zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo w Dubnie dn. 13.VII 1926 roku Nr. 957. Serja B. 181.935.

Djakon Jan zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Dubieńskie 15.XI 1923 r. Nr. 9648/1.

Dąbrowska Marja zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dnia 8.II 1924 roku Nr. 7448. Serja 347495.

Dębicki Józef Roman zgubił akt uznania obywatelstwa polskiego wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 19.I 1926 roku. Nr. 50198/25.

Dobrucki Nikifor zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem za Nr. 106.

Fiszman Abram zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem dnia 17.III 1923 r. Nr. 329/307.

Frejlach Marjam zgubiła dowód osobisty wydany przez b. Starostwo w Ostrogu dnia 23.II 19k2 r. Nr. 1391/III.

Flokin Abram zgubił dowód osobisty wzoru prowizorycznego wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 18.VII 1922 r. Nr. 8226.

Gabrukowski Aleksander zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez Urząd Gminy w Szumsku dn. 23.I 1925 roku Nr. 3947.

Hnatiuk Adrian zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez urząd gminy w Mizoczku dnia 10.XI 1924 r. Nr. 1850.

Halicz Dymitr zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez Urząd Gminy w Mizoczku dn. 13.XI 1924 r. Nr. 2553.

Hawryluk Onufry zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dnia 2.X 1923 r. Nr. 5607/343941.

Kależniukowi Kalistratowi skradziono zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej wydane przez Naczelnika Rejonu w Ostrogu dnia 20.XI 1925 roku. Nr. 776.

Kac Jojna zgubił legitymację wydaną przez Starostwo Kowelskie w 1920 r.

Katowicki Władysław zamieszkały na st. Klewań zgubił dowód osobisty Nr. 0082 Serja 06582.

Kritman Rozalja zgubiła kartę pobytu wydaną przez Starostwo Krzemienieckie dnia 29.III 1924 r. Nr. 199.

Kulaczyński Michał zgubił kartę azyłu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dnia 3.XI 1924 r. Nr. 835.

Kuczyński Feliks zgubił pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Zdobunowskie, dnia 21.I 1926 r. Nr. 121120.

Kuczyńskiemu Władysławowi skradziono tymczasowy dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Swierże, powiatu Chełmskiego, dn. 27.VIII 1921 r. Nr. 1507.

Kopij Dyonizy zgubił pozwolenie na broń Nr. 208531 oraz kartę łowiecką Nr. 61549 wydane przez Starostwo Łuckie dnia 27.XI 1925 r.

Kościkówna Teresa Irena zagubiła akt uznania obywatelstwa wystawiony jej przez Starostwo Rówieńskie dnia 27.V 1926 r. L. 32739/26.

Liszner Chuna zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Włodzimierskie dnia 4.VII 1923 roku. Nr. 1232 Serja 109740.

Ławrentjew Agafon mieszkaniec wsi Skurcza, gm. Czarków, pow. Łuckiego zgubił zaświadczenie wydane przez P. K. U. Łuck w grudniu 1925 roku.

Milrud Zuś zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 24.XII 1926 r. Nr. 22991.

Milsztejn Abram, zamieszkały w Torczynie pow. Łuckiego zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kowel.

Mizocki Bazyli zgubił dowód osobisty wydany przez b. Starostwo w Ostrogu dnia 10.III 1922 r. Nr. 1766.

Nikołajew Aleksy zgubił kartę azyłu wydaną przez Starostwo Dubieńskie dnia 16.IV 1924 r. Nr. 46.

Omelczuk Stefan zgubił zaświadczenie wydane przez Komisję poborową w Zdobunowie dnia 3.VI 1926 roku Nr. 118/417.

Pawczyńska Wiera zgubiła dowód osobisty wydany b. Starostwo w Ostrogu dnia 22.III 1922 r. Nr. 2629/III.

Predecka Jadwiga zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 30.V 1925 r. Nr. 1280-167505.

Pindryk Benjamin zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Rówieńskie dnia 7.VI 1926 r. Nr. 24930/26.

Rudnickiemu Andrzejowi skradziono poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Włodzimierskie dnia 15.V 1926 r. Nr. 197/26.

Sawicki Konrad aspirant P.P. ze stanu P.P. w Krzemieńcu zgubił legitymację służbową Nr. 857-a wydaną przez Główną Komendę P.P. w Warszawie.

Strażyc Aleksander, mieszkaniec wsi Wola Ostrowiecka, gm. Huszcza, pow. Lubomelskiego zgubił zaświadczenie wojskowe o zwolnieniu go ze służby wydane przez szpital wojskowy w Chełmie.

Szwarc Estera zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie dnia 6.XII 1923 r. Nr. 4033 Serja A 341032.

Syniak Mark zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem dnia 16.III 1923 r. Nr. 51/1185.

Syrotyuk Jan zgubił książeczkę wojskową wydaną w roku 1922 przez P. K. U. Kowel za L. 32.

Talikowi Barowi w Kowlu skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu.

Timoszczuk Wasyl zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dnia 25.III 1925 roku. Nr. 14692. Serja 932894.

Tołkacz Paweł zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie dnia 23.VIII 1923 r. Nr. 558.

Termiljanc Barbara nauczycielka w Dubnie zagubiła legitymację służbową wydaną przez Kuratorjum Wołyńskiego Okręgu Szkolnego 5.I 1922 r. Nr. 845.

Tkaczuk Anatolij zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez Urząd Gminy w Mizoczku, powiatu Zdobunowskiego dnia 9.XII 1924 r. Nr. 6623.

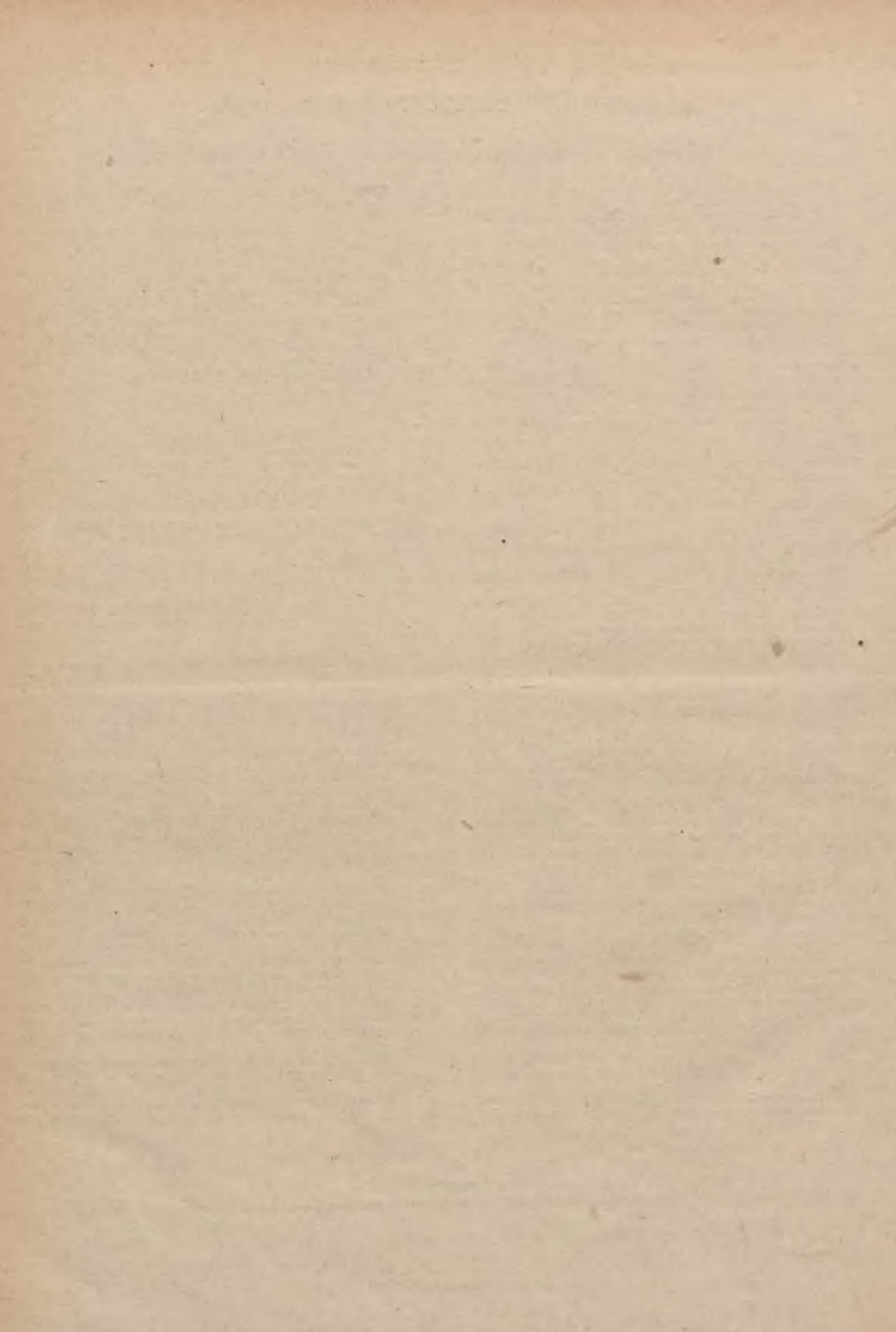
Umeńczuk Ławren zgubił zaświadczenie na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo Kostopolskie dnia 24.III 1926 r. Nr. 5113.

Ununkowicz Jakób zgubił kartę pobytu wydaną przez Starostwo Zdobunowskie dnia 22.XI 1926 r. Nr. 34616.

Wićnundelowi Chaimowi mieszkańcowi m. Stepania, pow. Kostopolskiego rocznikowi 1884 została zniszczona podczas pożaru 30.V 1925 r. książeczka wojskowa wydaną przez P.K.U. Równe.

Wilczyński Jan zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Kostopolskie dnia 20.I 1925 r. Nr. 11178 Serja A 339180.

Rybryna Perec Katarzyna zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dnia 18.I 1925 r. Nr. 14267 Serja 170812.

do obliczania wartości samowolnie wyrąbanego, uszkodzonego, lub zabranego z lasu drewna, (całych drzew) sporządzona według średnicy pnia.

L. porządkowa	Rodzaj drzewa	Klasa miejscowości	Ś r e d n i c a n a p n i u w c e n t y m e t r a c h														U w a g i
			1 do 5	6 do 10	11 do 15	16—20	21—25	26—30	31—35	36—40	41—45	46—50	51—55	56—60	61—65	66—70	
			C e n a z a j e d n ą s z t u k ę							w z ł o t y c h i g r o s z a c h							
1	Sosna, olcha czarna i modrzew	I II III	0.10 0.09 0.08	0.30 0.28 0.24	0.70 0.65 0.60	1.50 1.35 1.20	2.15 2.00 1.80	4.85 4.55 4.15	6.90 6.50 6.00	9.30 8.50 7.60	14.95 13.95 12.80	19.10 17.70 16.00	24.10 22.60 20.10	38.60 34.40 29.70	48.50 44.50 40.00	63.25 57.25 53.80	1) W razie oczywistego stwierdzenia, iż ścięte, uszkodzone lub zabrane z lasu drewno miało wyraźne cechy drewna opałowego, wartość takiego drewna powinna być obliczona według: a) $\frac{2}{3}$ części wartości użytkowego drewna, tego samego rozmiaru i gatunku, jeżeli pniak po ściętym drzewie wykazuje średnicę mniejszą niż 20 cm., b) $\frac{1}{2}$ wartości drewna użytkowego, jeżeli średnica pniaka wynosi od 20—30 cm. włącznie, c) $\frac{1}{3}$ wartości drewna użytkowego, jeżeli pniak ma więcej niż 30 cm. średnicy. 2) Wartość samowolnie ściętego, uszkodzonego, zabranego z lasu drewna została obliczona dla miejscowości:
2	Świerk i jodła	I II III	0.08 0.65 0.05	0.17 0.14 0.11	0.41 0.34 0.26	1.40 1.20 0.90	2.50 2.05 1.60	4.25 3.60 2.90	8.20 6.95 4.40	11.80 10.25 8.20	15.40 14.70 13.85	20.60 19.00 18.00	28.40 26.60 24.85	36.20 32.20 29.50	47.20 43.80 37.10	58.90 54.50 49.50	
3	Dąb i buk	I II III	0.15 0.12 0.09	0.75 0.60 0.45	1.50 1.20 0.90	2.50 2.10 1.50	3.75 3.00 2.25	6.10 5.20 4.25	9.75 8.85 7.75	18.80 17.75 16.50	34.10 30.65 29.25	45.60 43.70 41.55	61.35 60.25 58.85	75.25 74.00 72.55	103.60 101.80 99.80	142.10 134.40 126.30	
4	Jesion i jawor	I II III	0.15 0.12 0.09	0.55 0.50 0.45	1.10 1.00 0.90	2.20 1.90 1.40	4.20 3.80 3.30	7.30 6.70 6.00	14.35 13.20 11.90	22.45 21.00 19.10	36.70 35.35 33.45	49.90 46.95 43.65	63.80 60.30 56.70	83.70 78.60 75.70	106.90 99.90 92.65	146.65 139.00 130.70	
5	Klon ostrolistny, wiaź i brzoza	I II III	0.75 0.07 0.06	0.30 0.27 0.24	0.50 0.45 0.40	1.40 1.30 1.15	2.25 2.05 1.80	4.20 3.85 3.40	7.85 7.45 6.65	12.50 11.80 11.10	19.00 17.10 17.00	26.00 24.15 22.00	35.00 32.80 30.40	46.00 43.30 39.20	57.10 53.10 49.00	74.70 69.50 64.00	
6	Grab, czereśnia i inne owocowe	I II III	0.05 0.45 0.04	0.20 0.18 0.16	0.50 0.45 0.40	1.00 0.80 0.60	1.60 1.40 1.20	2.85 2.55 2.20	4.70 4.30 3.80	7.30 6.75 6.15	10.40 9.65 8.65	16.00 15.00 13.65	19.65 18.50 16.00	26.25 24.15 21.80	34.90 31.15 28.10	47.50 42.75 38.60	
7	Klon pospolity i brzoza	I II III	0.05 0.45 0.04	0.20 0.18 0.16	0.45 0.40 0.35	0.90 0.80 0.65	1.20 1.00 0.80	2.45 2.20 1.90	4.00 3.60 3.00	5.55 5.00 4.40	8.15 7.60 6.85	11.85 10.75 9.40	15.25 14.25 13.00	19.85 18.30 16.50			
8	Lipa, olcha szara, topola i iwa	I II III	0.05 0.45 0.04	0.20 0.18 0.16	0.45 0.40 0.35	0.90 0.80 0.65	1.60 1.40 1.20	2.85 2.55 2.20	4.70 4.30 3.80	7.30 6.75 6.15	10.40 9.65 8.65	16.00 15.00 13.65	19.65 18.50 16.00	26.25 24.15 21.80	34.90 31.15 28.10	47.50 42.75 38.60	
9	Osika	I II III	0.10 0.09 0.08	0.40 0.35 0.30	0.80 0.70 0.60	1.60 1.40 1.10	2.25 2.10 1.90	4.50 4.15 3.70	7.60 7.00 6.25	11.15 10.25 9.15	17.55 16.10 14.70	22.80 21.00 19.00	29.20 27.10 24.50	41.35 38.15 34.70	53.30 49.10 44.75	68.20 60.20 52.00	

Zatwierdzamy do stosowania. Łuck, dnia 9 lutego 1927 roku.

Członkowie Wojewódzkiej Komisji Ochrony Lasów w Łucku

(—) J. Dembiński, (—) Iwanow, (—) Vorbrodt, (—) Ł. Trzciński.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Ochrony Lasów w Łucku.

Wojewoda (—) Wł. Mech.

(L. S.)

Wojewódzki Inspektor Ochrony Lasów w Łucku

(—) J. Sidorowicz.

TAKSA

TAKSA

do obliczania wartości samowolnie zebranej z lasu karpiny, leżaniny, gałęzi, chrustu, drewna opałowego i drobnego użytkowego na pniu.

do obliczania wartości samowolnie ściętego, uszkodzonego, lub zabranego z lasu drewna, obowiązująca na terenie Województwa Wołyńskiego, zatwierdzona przez Wojewódzką Komisję Ochrony Lasów w Łucku w dniu 9 lutego 1927 r. na podstawie art. 811 Zbioru Praw Ces. Ros. Tom VIII Ks. 6 i Art. 40 Dekretu w przedmiocie Organizacji Urzędów Ochrony Lasów z dnia 16.I 1919 roku (Dz. Pr. Nr. 8 poz. 117).

Podział Województwa według klas wartości drewna.

STAROSTWO	Gminy przydzielone są do klasy miejscowości		
	I-ej	II-ej	III-ej
Łuckie	Szczurzyn, Rożyszcze, Torczyn, Poddebce, Czaruków, Połonka, Olyka.	Trosteniec, Miedwieże.	Kołki, Silno.
Włodzimierskie	Werba, Chotiaczów, Mikulicze, Grzybowica, Poryck.	Olesk, Korytnica.	
Lubomelskie	Pulmo, Bereżce, Luboml.	Hołowno, Huszcza.	Zgorany, Szack.
Kowelskie	Siedliszcze, Maciejów, Wielick, Stare Koszary, Hołoby, Turzysk, Lubitów, Nowy-Dwór.	Krymno, Gródek, Powórsk, Niesuchoiże, Zabłocie.	Datyń, Górniki.
Horochowskie	Wszystkie gminy.		
Krzemieńskie	Wszystkie gminy.		
Rówieńskie	Dziatkowicze, Buhryń, Równe, Klewań, Aleksandrja.	Hoszcza, Tuczyn.	Międzyrzec, Korzec.
Kostopolskie	Kostopol.	Derażno, Bereżno, Stepań, Studyń.	Ludwipol.
Zdołbunowskie	Chorów, Sijańce, Buderąż, Zdołbica, Mizocz.	Nowo-Malin.	
Dubieńskie	Wszystkie gminy prócz Młynowskiej i Malińskiej.	Młynów, Malin.	

Zatwierdzamy do stosowania się.

Łuck, dnia 9 lutego 1927 roku.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

Przewodniczący Komisji
Wojewoda
(—) Wł. Mech.

(—) J. Dembiński.

(—) Iwanow.

(L. S.)

(—) Vorbrodt.

Inspektor Ochrony Lasów
(—) J. Sidorowicz.

(—) Trzcinski.

Wyszczególnienie sortymentów		Klasa miejscowości	Za jeden wóz		Za jedną wiązkę	Za jedną sztukę
			paro- konny	jedno- konny		
			Złotych i groszy			
Obrycze dębowe	długości do 3-ch metr., średn. do 3-ch cm. . .	wszystkie				0.03
	" " " " " 5 " . .	"				0.05
Łozowe i leszczy- nowe	długości do 3-ch metr., średn. do 3-ch cm. . .	"				0.02
	" " " " " 5 " . .	"				0.03
Łoza koszykarska do 1 cm. średnicy		"			0.40	0.01
Chrust do gradzenia leszczynowy, łozowy i dębowy		"	5.00	3.50	0.50	
" " innych liściastych		"	4.00	3.00	0.40	
" lipowy na łyka		"	4.00	3.00	0.40	
Drewno	Szczepowe twarde, liściaste	I, II	5.00	3.50	0.50	
	" " " " "	III	3.60	2.40	0.35	
	" olcha, sosna, świerk	I, II	3.60	2.40	0.35	
	" " " " "	III	3.00	2.00	0.30	
	" miękkie liściaste	I, II	1.60	1.20	0.15	
	" " " " "	III	1.40	1.00	0.15	
opałowe z wierzb- chów	Kraślakowe, twarde, liściaste	I, II	3.50	2.40	0.35	
	" " " " "	III	3.00	2.00	0.30	
	" olcha, sosna, świerk	I, II	2.50	1.80	0.25	
	" " " " "	III	1.80	1.20	0.20	
	" miękkie, liściaste	I, II	1.20	1.00	0.10	
	" " " " "	III	1.00	0.75	0.10	
Chrust opałowy		I, II	0.60	0.40	0.05	
" " " " "		III	0.30	0.20	0.03	
Gałęzie poniżej 7 cm. średnicy		wszystkie	1.00	0.65	0.10	
Zbieranina (posusz)		"	0.50	0.35	0.05	
Trzaski i wióry		"	1.00	0.65	0.10	
Karpina smolna		"	4.00	3.50		
" liściasta (opałowa)		"	1.00	0.65		

Zatwierdzamy do stosowania.

Łuck, dnia 9 lutego 1927 r.

Członkowie W. K. O. L. w Łucku:

(—) J. Dembiński. (L. S.)
(—) Iwanow.
(—) Vorbrodt.
(—) E. Trzcinski.

Przewodniczący W. K. O. L. w Łucku
Wojewoda
(—) Wł. Mech.

Wojewódzki Inspektor O. L. w Łucku
(—) J. Sidorowicz.